

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 17 (2318) 2004 m. rugpjūčio mėn. 11 d.

Eina 46-tus metus

Melbourne

SAULE APSISIAUTUSI MOTERIS

Švč. M. Marijos ėmimas į dangų (Žolinė)

Apr 11, 19; 12, 1-6. 10; 1 Kor 15, 20-26; Lk 1, 39-56

Švč. Mergelės Marijos ėmimo į dangų dogmą iškilmingai paskelbė popiežius Pijus XII 1950 metų lapkričio 1 d. Paskelbtoji tikėjimo tiesa nenustato, mirė Marija ar ne prieš paėmimą į dangų. Šiuo klausimu Bažnyčioje ilgus amžius vyko svarstymai. Paskelbtoji tikėjimo tiesa sako, kad Marija pilniausiai ir apščiausiai dalyvauja amžinajame gyvenime su savo Sūnumi. Šis tikslas yra ir visų mūsų viltis.

Naujajame Testamente nėra tiesioginių Marijos paėmimo į dangų liudijimų. Tačiau kai kurie tekstai nuo pat pradžių nurodo mąstymo kryptį, pagal kurią Bažnyčia vėliau suformulavo savo mokymą. Dvasia, nuolat esanti Bažnyčioje, primena ir moko. Leisdama Bažnyčiai vis aiškiau ir giliau suvokti tikėjimo tiesas. Šios dienos pirmasis skaitinys iš *Aprėškimo knygos* yra vienas tų tekstų, kuriuose Bažnyčia įžvelgia nuorodą į Mariją. Kalbama apie moterį, apsisiautusi saule, po kurios kojomis mėnulio, o ant galvos dvylikos žvaigždžių vainikas. Ši moteris pagimdė sūnų, "kuriam skirta ganyti visas tautas geležine lazda". Be abejojimo, šio berniuko gimimas vaizduoja Mesiją Jėzų Kristų. Niekas kitas negalėtų būti aprašytas tokiu būdu.

Tokiu atveju jo motina turi būti Marija, ir tuomet ankstesnėse eilutėse pateiktame aprašyme galima įžvelgti mokymo apie ėmimą į dangų patvirtinimą. Tačiau kai kurie teologai moters įvaizdyje įžvelgia nuorodą į Bažnyčią. Ši mintis atitinka tą vietą, kur kalbama, kad moteris pabėgo į dykumą, "kur buvo jai Dievo paruošta būstinė". Bažnyčią taip pat galime suvokti kaip Mesijo gimdytoją. Pastaroji eilutė taip pat tinka ir Marijos ėmimui į dangų. Tačiau

jeigu ją taikytume Bažnyčiai, tuomet reikštų, jog Dievas rūpinasi persekiojama Bažnyčia iki pasaulio pabaigos. Galima manyti, jog *Aprėškimo knygos* autorius šiame tekste turėjo omenyje ir Mariją, ir Bažnyčią.

Apokalipsės moters yra drauge pranašų Izraelis, iš kurio gims Mersijas ir drauge naujasis "Dievo Izraelis" (gal 6, 16), t.y. Bažnyčia, kuriai

MATUOKLIS

Tėvas STANISLOVAS

Niekad mūsų neapleidžiantis, niekad nuo mūsų neatsitolinantis kaimynas... Kas jis? Rūpestis!!!

Kaip žuvis vandeny, taip mes rūpesty. Antikos filosofai žmogus ir rūpestis - sinonimai, o egzistencializmo filosofijos kūrėjas Kierkegor visą žmogaus būtį suveda į "baimę ir rūpestį" - "Angst und Sorge!"

Nežinomas, nežinia ar žemaitis ar lietuvis, po Lietuvos krikšto išgirdęs apie žmogaus prigimtį prisiėmusį, žmogumi tapusį Dievą, išdrožė Rūpintojėlį. O didysis Nežinomas Teologas! Kaip teisingai tu supratai pagrindinę krikščionybės dogmą. Iš tiesų Jėzus prisėmė rūpestį - t.y. žmogiškosios prigimties esminį bruožą. Pasaulio baažnyčiose daugybė Kristaus paveikslų, o tačiau teologiškiausias, tiksliausias, dogmatiškiausias - tai Jėzus Rūpestingasis, žemaitiškasis ir lietuviškasis Rūpintojėlis.

Vis iš naujo kas dieną tikrinkis, atsiklausk savo "kaimynų" - savųjų rūpesčių. Jei tavo rūpesčiai maži, menki, tai ir tu mažas, menkas. Jei kaskart plačiau žvelgi į pasaulį ir jį myli - tu augi, tu bręsti. (Psichologas čia pavartotų *ekstraverto* ir *intraverto* terminus. Jei esi intravertas - sergi, jei ekstravertas - vadinasi, sveikas, nes išėjęs iš savęs, rūpestingas aplinkai, ją matai ir myli.)

Kai klausaisi kito kalbų, pabandyk pasitelkti matuoklį Rūpestį. Jei kalbėtoji rūpi tik partija, o ne tauta, nusigręžk nuo jo. Niekas taip nemenkina žmogaus, kaip įsikalti lozungai, šūksniai, senos formulės, prisirišimas prie savo praeities nuopelnų, programų. Už durų jau kitas laikas, kitos problemos, visiškai kitoks pasaulis.

Praplėsk savo rūpestį, išeik į pasaulį, ir tavo akyse suspindės meilė ir palankumas.

"Apie meilę ir tarnystę"

Atjaunėjusi Šiluvos Madona maloniai nustebino ir tikinčiuosius, ir Bažnyčios hierarchus po restauratorės darbų.

Velykinė Jėzaus pergalė laidavo drauge pergalę prieš blogio galybes. Argi galėjo šventasis Jonas, kurio vardu surasyta *Aprėškimo knyga*, nemąstyti apie Kryžiaus papėdėje jam patikėtą Jėzaus Motiną, - kurią Jėzus, nurodydamas į *Pradžios knygos* moterį, Evangelijoje iškilmingai vadina Moterimi (plg. Jn 2, 4; 19, 26)?

Bažnyčia, pateikdama šį liturginį skaitinį, Dangun ėmimo iškilnėje siūlo mums apmąstyti Mariją amžinai susivienijusią su Dievu. Vatikano II Susirinkimo dogminė konstitucija apie Bažnyčią *Lumen gentium*, 59 sako: "Baigusi žemiškojo gyvenimo kelią, Nekaltoji Mergelė buvo su kūnu ir siela paimta į dangaus garbę ir Viešpaties išaukštinta kaip visatos Karalienė, kad taptų panašesnė į savo Sūnų, viešpačių viešpatį (plg. Apr. 19, 16) ir nuodėmės bei mirties nugalėtoją.

Antrajame skaitinyje iš *Laiško korintiečiams* Marija neminima, tačiau čia apaštalas Paulius leidžia mums suprasti, kaip gali būti įmanomas ėmimas į dangų. Tai tampa įmanoma Kristaus prisikėlimo galybe: "Kristuje visi bus atgaivinti, tačiau kiekvienas pagal savo eilę. Pirmasis bus Kristus, tadą priklausantys Kristui

Maris Stella

O Marija, Motinėle,
Tu paguoda mūs visa, -
Mes Tave kaip ryto gėlę
Padabinsime rasa.

Ta rasa - tai ašarėlė,
Sužibėjus akyse, -
Ji tekris prie Tavo kojų
Ir pražys žvaigždė oviesla.

Ji tesiba Tavo garbei,
Ta žvaigždėlė mūs akių,
O pažvelgus į Tavąsias, -
Ašaras pakeis džiaugsmu.

O Marija, Marių Žvaigždė, -
Tu Pagalba mūs esi,
Kelią rodanti Žvaigždėlė,
Motina Vilties šviesi.

A.Andrijauskas

jo atėjimo metu". Bažnyčia tiki, kad Mariją, ypatingu būdu priklausanti Kristui, jau pasiekė šį gyvenimą.

Mums nelengva priimti Jėzaus prisikėlimo išvadas savo pačių gyvenime. Tai visų pirma pasakytina apie mūsų pačių prisikėlimą. Tuo sunku patikėti ne tik šiomis dienomis. Neveltui apaštalas Paulius Korinto bendruomeni išsamiai dėsto mokymą apie mūsų prisikėlimą. Iš pirmąją žmonių nuodėmės paveldėta kūno mirtis yra tikrovė, tačiau tikėjimu priimama Kraistaus šlovė įveikia mirties galybę. "Kaip paskutinis priešas bus sunaikinta mirtis". Filosofas Jean Guitton šitaip nusako visos mūsų būties ir veiklos sublimaciją: "Kūnas, pilnateisis slėpinio bendrininkas, tampa tarsi sielos žodžiu".

Evangelijos skaitinys tiesiogiai kalba apie Mariją. Žymiojoje *Magnificat* giesmėje galime įžvelgti parangą tos garbės, kuria Dievas per Bažnyčią apdovanoja Amriją. Ji per amžius vadinama palaiminta. Ši giesmė skamba skubančios per Jėdijos kalnyną su dieviškuoju Pažadu įsčiose Marijos širdyje. Ją pasitikusios Elzbietos šūksnis išreiškia biblijnę viltį ir glaudstai nusako visą Marijos slėpinio esmę: "Laiminga įtikėjusi". Tai yra viso Marijos gyvenimo grožio ir šlovingojo spindesio, jos unikalios pašaukimo paslaptis. Tai raktas į daugybę stebuklų, kurių viršūnė yra ėmimas į dangų. Marija įtikėjo ir pakluso. Visa sutelpta į šį trumpą šūksnį. Marija įtikėjo klusnia, tačiau drauge ir tvirta širdimi. Ji suvokė, kad Dievas patiki jai visišką veikimo laisvę. Marija įtikėjo klusnia, pačiomis žmogiškiausiomis palinkybėmis. Tikėjimu ji dalyvauja Kryžiaus slėpinyje ir dalijasi juo su kitais kenčiančiais. Iš *Magnificat* trykšta Marijos tikėjimo šaltinis. Iš jos sklinda tikėjimas tokia meile, kuri per akimirka įvykdo neįmanomus dalykus, peržengdama bedugnę: "Šiandien su manimi būsi rojuje" (Lk 23, 43). Dievo malonės galybė šypsosi dėl mūsų nustatomų ribų.

Marijos ėmimas į dangų nurodo ir mūsų tikslą - amžiną gyvenimą su viešpačiu. Marija jau dalyvauja šioje vienybėje ir savo pavyzdžiu kviečia mus tikėti.

"Bažnyčios žinios"

BAŽNYČIA IR PASIPRIEŠINIMAS OKUPACIJAI

Edmundas SIMANAITIS

(Tęsinys iš praeito numerio)

Istorikas neakcentavo, kad komunistų skelbta lygiava, tiesą pasakius, buvo tik akių dūmimas. Komunistai garsėjo kaip apsišaukėliai. Jie ne tik skelbėsi priklausą sovietinės visuomenės "priešakiniam būriui", kovojančiam dėl lygiavos, bet ir besaikiai gyrėsi esą "lygesni" už "nepartinius". Tuo pat metu vadinamoji "partinė" nomenklatūra begėdiškai naudojosi išskirtinai jai sudarytu komfortu ir privilegijomis, kruopščiai slepiamosiu nuo liaudies.

J.Gustaitis aptarė *komunizmo* ir *nacionalsocializmo* panašumus ir skirtumus. Abu -izmus istorikas pripažino "iš dalies tam tikromis religijomis, kuriose nėra vietos krikščioniškos religijos tiesai." Abu režimai naikino savo priešus: naciai rasiniu, komunistai - klasiniu požūriū. Istorikas nepavadino *nacionalsocializmo* komunistams privalomu politiniu terminu - *fašizmas*. Mat, komunizmo šalininkai ir propaguotojai terminą *socializmas* buvo besąlygiškai priskyre tik komsovietiniam žodynui. Juk dar nepamiršome, kad po *socializmo* sekė tuščiaplepis *brandusis socializmas*, o po šio jau nebuvo kur dėtis - turėjo rasti paskiausioji visuomenės vystymosi fazė - *komunizmas*, kuris, kaip visom dūdom pūtė ir būgnais muštė etatiniai politrukai ir komunistai apaštalai, turėjo tapti ne tik Sovietijos, bet ir visos žmonijos realizuota šviesi ateitis. Kai kam Lietuvoje (ir ne tik Lietuvoje!) ir šiandien apmaudu, kad "šviesi komunizmo ateitis" išgaravo kaip dūmas, subyrėjęs pačiai Sovietų Sąjungai. Mat, komunizmo ideologai neplanavo, kad ant melo ir smurto pamatų suręstas darinys savaime sugrius kaip kortų namelis. Beje, *nacionalsocializmą* pakeisti maskuojančiu esmę *fašizmu* ir nūnai magą ne tik Sovietijos nostalgija tebesikamuojančiams politikieriams, bet ir nesuvokėliams.

J.Gustaitis kalbėjo apie dvi asmenybes: kun. Antaną Ylių - "Vilką", Tauro apygardos įkūrėją ir tos pačios apygardos kapelioną kun. Justiną Lelešį.

Skardupių klebonas kun. A.Ylius frontui slenkant prie Lietuvos apsisprendė likti "su savo liaudimi" ir į Vakarus nepasitraukė. Jis veikiai įsitikino, kad "vokiečiai pasirodė esą tokie patys grobuoniai, kaip ir komunistai. Skirtumas tas, kad rusai komunistai pasirodė laukiniai barbarai, o vokiečiai - civilizuoti barbarai!" Klebonas matė, kad pasipriešinimas okupacijai stiprėja, bet

Lietuvos vėliava Kryžių kalne

daugėja ir savivaliavimo atvejų. Sustabdyti savivaliavimą, kerštavimus, asmeninių sąskaitų suvedinėjimą galima tik sukūrus pasipriešinimo organizacinę struktūrą. Savo prisiminimuose rašė, kad pati "svarbiausioji organizavimosi priežastis - noras pagal Konstituciją nuo Sovietų Sąjungos atskirti Lietuvą ir ją padaryti laisva, demokratine, nepriklausoma Respublika." Kunigas sulydė krikščioniškąją moralinę ir pilietinę pozicijas į vieną.

Kun. Justinas Lelešius nepasidavė čekistų šantažui, pasitraukė į pogrindį ir tapo Tauro apygardos partizanų kapelionu - "Krivaičiu", "Grafu". Jis rūpinosi ne tik laisvės kovotojų sielovada. Kapelionas ugdė kovotojų pilietinę savimonę. Savo dienoraštyje rašė: "Jauskite vyrai pareigos šventumą, pilną paklusnybę vadovybei, kad galėtume įgyvendinti tai, ko iš mūsų reikalauja organizacija. Prie šio darbo mus pašaukė Tėvynė, kuri dabar raudonųjų surakinta grandinėmis. Mes darbais ir pasiaukojimu turime įrodyti Tėvynės meilę. Prie ginklo mus pašaukė Tėvynė ir mes tą ginklą padėsime tik tuomet, kai Tėvynė bus laisva." Kapelionas J.Lelešius kartu su penkiais laisvės kovotojais žuvo 1947 m. rugsėjo 24 d. Birutės rinktinės slaptose štabavietėje prie Veiverių.

Kitas pranešėjas soc.m.dr.J.Parnarauskas nagrinėjo politikų ir visuomenės reakciją į kai kuriuos būdingus reiškinis, pavyzdžiui, Seime buvo svarstomas "valstybinių pensijų skyrimo stribams ir kolaborantams "klauskimas. Buvo susirinkę nemaža kalinių, tremtinių, ryšininkų, buvusių partizanų, iš kurių apie šimtas buvo įleisti į salę. "Kada baigėsi Seimo posėdis, tas šurmuly - tai Seimo narys Mykolas Pronskus, buvęs Plungės rajkomo pirmasis sekretorius, atsistojo prieš visą salę ir suriko: "Partizanai - tai banditai!" Ir, deja, nė vienas iš seimūnų nei "a" nei "b".

(Bus daugiau)

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė, e-mail: mgestautas@hotmail.com

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45, Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiūra.

"LAISVĖS UGNIS" RUGPJŪČIO 7 BUVO UŽDEGTA 14-TĄ KARTĄ

Edmundas SIMANAITIS

Jau tradiciniu tapęs renginys "Laisvės ugnis atėities kartoms" Dubybos slėnyje prie Ariogalos žinomas ne tik Lietuvoje, bet ir Europoje. Iš pradžių jis vadinosi laisvės gynėjų sąskrydžiu. Čekijos prezidentas Vaclav Havel'as apie šį visoje posovietinėje erdvėje, o ir visame pasaulyje analogų neturintį renginį yra pasakęs, kad tokia šventė galėtų sutraukti laisvės kovotojus iš visos Europos. Nenuilstantys šio sąslėkio sumanytojai ir organizatoriai raseiniškai Danutė ir Antanas Vizbarai kasmet tobulina renginio programą. Pernai ir užpernai buvo atvykęs būrys laisvės kovotojų iš kaimyninės Latvijos. Galimas daiktas šįmet pasirodys svečių ir iš kitų šalių. Sveikintina idėja šiam renginiui suteikti tarptautinį statusą. Džiugu, kad jame kasmet dalyvauja vis daugiau jaunimo. Labai gerai, kad organizatoriai stengiasi suteikti tradiciniam sąskrydžiui daugiau tautinės kultūros akcentų.

Pasitaiko išgirsti pašaiپیų atsiliepimų apie šią gražią šventę, atseit čion susirenka vos krutantys senukai iš visos Lietuvos. Dėmesio stoka ir nepagarba senatvei, neigaliesiems dažnokai pasireiškia viešuose renginiuose, net žiniasklaidoje, o ypač TV programose. Ariogalos slėnis tampa ne tik patyrusių okupanto represijas žmonių susijimo vieta. Praėjusiais metais čia dalyvavo daug jaunimo. Daugėja šeimų, kurios atvyksta į šventę drauge: seneliai, tėvai, vaikai, vaikaičiai. "Laisvės ugnis" šventė tampa džugia ir didžiai prasminga pilietinio ugdymo priemone.

Kiekvienas metais šventėje pasirodo Prezidentai, Vyriausybės nariai, Bažnyčios hierarchai, kariuomenės vadai, Seimo nariai, įžymūs visuomenės veikėjai.

Renginyje jaunimas akivaizdžiai susipažįsta su tautos odisėjy po Gulago salyną geografija. Eisenoje į slėnį nešami plakatai ar lentelės su kalinimo ar tremties vietovių pavadinimais, pavyzdžiui, Krasnojarsk, Irkutsk, Magadan, Kolyma, Vorkuta, Žezkazgan, Kengyr, Balchaš, Norilsk, Taišet, Bodaibo, Abakan, Altaj... Skaitant knygą ar istorijos traktatą neįmanoma net įsivaizduoti šios lietuviškos, nors ne lietuvių, geografijos platumų.

Vis dėlto ar neturėtų mūsų visuomenė prisiminti ir XIX amžiaus tremčių istorijos. Juk 1831 ir 1864 metų sukilėliai buvo kariami, šaudomi, varomi į katorgą, o jų šeimos, neretai ištaisais kaimais - į tremtį. Mūsų protėviai, kovoję už savo žemę, kalbėjo ta pačia kalba, meldėsi tam pačiam Dievui, buvo varomi iš tos pačios žemės, į tą patį beribį Sibirą, palydimi tokiais pačiais keiksmais, lygiai taip, kaip ir mūsų amžininkai. Caras, gensekas ar sovietinis prezidentas vykdė tokią pačią imperinę politiką - sunaikinti užgrobtą krašto gyventojų tautinę savimonę, nepaklusniusius ir pakirsti bet kokią pasipriešinimo galimybę. Ją buvo siekiama pažeminti ir pasmerkti pražūčiai okupuoto krašto gyventojus. Mūsų protėviai ir mūsų amžininkai patyrė tokias pačias kančias, netektis ir tokį patį karštą troškimą sugrįžti į Tėvynę.

Lietuvių atminties trukmė neviršija uosinio kryžiaus amželio. Giminės įsmeigdamo į savo artimo žmogaus kapą kryželį, kuris po pusės amžiaus ar šiek tiek ilgiau pastovėjęs, papuvęs nuvirsdavo ir kapelis išnykdavo. Nūdienos visuomenė jau neatmena 1831 ir 1864 metų sukilėlių, nemini jų kovų, jų tremčių. Ar neturėtume parodyti pagarbą ne tik mūsų meto pražuvėliams, bet ir mūsų tėvynainiams - XIX amžiaus sukilėliams ir tremtiniais, galbūt, paminėdami juos oficialiose kalbose ir, žinoma, atskiru plakatų eisenoje?

Keletas pastebėjimų dėl sąskrydžio organizavimo. Aikštė radiofikauta. Galingi elektroniniai plaučiai savo garsu dengia visą aikštę. Kuo arčiau tribūnų, tuo mažiau galimybės pasikalbėti su kaimynu. Matyt, renginys turėtų būti skaidomas į dvi dalis: bendrąją, kada išsiversti be ruporų neįmanoma ir antroji - bendravimo, pasišmonėjimo dalis. Ji nemažiau svarbi. Apskritai kalbant, tai didžiulia šventės dalyvių trokšte trokšta susitikimų su likimo draugais. Tokia proga pasitaiko kartą per metus, kai žmonės suguza iš visų šalies kampelių į Dubybos slėnį. Jie mėgsta burtis tai pagal tremties vietas, tai pagal vietoves iš kurių atvyko. Didieji ruporai turėtų būti naudojami tik informacijai ar svarbesniems pranešimams. Žinoma, foninė muzika ar chorinis dainavimas netrukdo.

Anykščiai turi plačiai pagarsėjusią šaunią šventę "Bėk, bėk, žirgeli". Joje vienu metu skirtingose, tačiau šalia viena kitos esančiose vietose, vyksta ir jokių varžytuvės, ir kapelių dainavimo varžybos, ir arimo rungtyys, ir vaikučiams žaidimai ir jaunimas ratelius saka.

Tikriausiai šią anykštėnų patirtį bent iš dalies galima būtų pritaikyti ir Ariogaloje. Tautiškos dainos sektorių leistų pasireikšti mėgėjams solistams, duetams, o gal ir kokį prizą laimėti. Be abejonės, klausytojų netrūktų.

Kitame kampe galėtų lieti širdį poetai, eiliuotojai, o gal ir bardai gitaras pabrindzintų. Žmonės, sovietmečiu patyrę represijas, nelaisvės vargus, ramino Tėvynės ilgesio iškamuotą sielą cilėmis ir dainomis. Juos nelabai myli rašytojų sąjungos, jų kūryba nevertinama, tačiau ar galima uždrausti žmogui saviraiškos teisę, jei tokia veika nedaro žalos bendrapiliečiams? Esu tikras tokia galimybė pasinaudotų dešimtyss braškinančių plunksnų kūrėjų.

Tiktų, nemėgdžijant Londono, numatyti ir nedidučio Hyde Park vietą, kur žmonės galėtų realizuoti savo konstitucinę teisę viešai išreikšti nuomonę jiems rūpimu klausimu, džiaugsmu pasidalinti ar susikaupusį nerimą išlieti. Prie pagrindinio mikrofono visi norintieji ir turintieji ką pasakyti vargu ar galėtų prieiti?

Savaime suprantama, pageidautina būtų, kad kiekvienam "kampui" rastųsi vienas ar pora geranoriškų tvarkytojų, kurie pagelbėtų dalyviams realizuoti dalį savo sumanymų.

Dar vienas opus spręstinas reikalas. Kelu į slėnį neleidžiama važinėti sąskrydžio dalyviams. Matyt, taip siekiama išvengti automobilių parkavimo rūpesčių ir galimų eismo nelaimių. Tačiau kelelis ilgas. Tūlas atvykėlis dėl amžiaus ar sveikatos nuokalnėn dar šiaip taip, o įkalinėn

(Nukelta į 3-čią psl)

PROJEKTAS "HOMO SOVIETICUS" TUSKULĖNUOSE

Edmundas SIMANAITIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2002 m. birželio 19 d. nutarimu Nr. 932 patvirtino Tuskulėnų Rimtios parko sukūrimo programą ir jos įgyvendinimo priemones. Žiniasklaidoje buvo skelbta, kad ateityje numatoma visą pastatą sostinės Gedimino pr. Nr. 40, kuriame okupacijų metais buvo įsikūrę represiniai NKVD, GESTAPO ir KGB padaliniai, perduoti muziejinei šviečiamajai ir mokslinio centro funkcijai. Lukiškių aikštė ir pastatas atliktų svarbią "valstybinę reprezentaciją ir kartu visuomeninę funkciją". O projektiniai sprendimai turi "įkomponuoti pastatą Gedimino pr. 40 ir Aukų gatvę bei įvertinti Pamėnkalnio (Taurakalnio) urbanistinių sprendimų perspektyvą", - taip byloja Seimo 1999 m. vasario 11 d. nutarimas.

Paminklas aikštėje turėtų būti skirtas visų epochų kovotojams už laisvą Lietuvos Valstybę - didingas skulptūrinis ansamblis, liudijantis amžiną ir įsikūnijusį lietuvių tautos siekį "išsaugoti savo laisvę, žarantuoti saugią ir laisvą raidą savo etninėje gametėje, puoselėti tautinę tapatybę..." (Iš "Nacionalinio saugumo pagrindų įstatymo") Tautos pergalės paminklo bene labiausiai pasigendama Lietuvos valstybės sostinėje Vilniuje.

Tuskulėnų Rimtios parko muziejuje numatoma įrengti **muziejų-educacinį centrą**, šiuo metu veikiančio Genocido aukų muziejaus filialo teisėmis.

Grupė LGGRTC darbuotojų E. Peikštenis, dr. A. Anušauskas, D. Baliukevičius, E. Jovaiša ir pilių tyrimo centro specialistas habil. dr. V. Urbanavičius parengė Tuskulėnų muziejaus-educacinio centro koncepciją. Numatoma Tuskulėnų dvaro sodybos centrinių rūmų pastato rūsyje įrengti ekspoziciją "Tuskulėnų dvaras, 1944-1947 m. martirologija". Pirmame aukšte - ekspozicija "Homo sovieticus", o antrame - educacinį-informacinį centrą.

Ekspozicijų tikslas - veikti muziejaus lankytoją ne tik dokumentika, bet ir emociškai. Atskleidžiamos temos bei eksponatai nekartos Genocido Aukų muziejaus salėse nušviečiamų temų, būtent tremties, laisvės kovų, gyventojų naikinimo 1944-1953 m. ir pan.

Tačiau ar neturėtų bent viena muziejaus ekspozicija, tema ar salė supažindinti visuomenę ir su XIX amžiaus tremčių istorija? Juk 1831 ir 1864 metų sukilėliai buvo kariai, šaudomi, varomi į katorgą, o jų šeimos, neretai ištaisais kaimais - į tremtį. Mūsų protėviai, kovoję už savo žemę, kalbėjo ta pačia kalba, meldėsi tam pačiam Dievui, buvo varomi iš tos pačios žemės, į tą patį beribį Sibirą, palydimi tokiais pačiais keiksmiais, lygiai taip, kaip ir mūsų amžininkai.

Educaciniame-informaciniame centre numatoma rengti konferencijas, kino ir video peržiūras, parodas. Be to, bus sudarytos galimybės lankytojams pagal poreikius kolektyviai arba individualiai susipažinti su virtualaus muziejaus parengtais rodmenimis, pavyzdžiui, sušaudytųjų žmonių biografijomis, palaikų identifikavimo duomenimis, žiniomis apie budelius-profesionalus, apie kapaviečių slėpimą. Numatyta atsižvelgti į šiuolaikinės visuomenės, o ypač jaunimo, poreikius ir

sukauptos medžiagos pobūdį. Video įrašai, dokumentai, nuotraukos lankytojams bus pateikiami panaudojant kompiuterius, vaizdo ir garso aparatūrą, skaidrių keitiklius ir kitas modernias eksponavimo priemones.

Ypatingo dėmesio vertas projektas "Homo sovieticus". Tokio glausto, kryptingo ir įvairiapusio šios temos atskleidimo dar neteko matyti. Esame posovietinė visuomenė, palengva atsikratanti neigiamo ideologinio užkrato ir įpročių. Nėra pagrindo teigti, kad okupantui Lietuvoje pavyko iki galo suformuoti Homo sovieticus visuomenę. Ginkluotos kovos periodas ir dešimtmečiai pilietinio pasipriešinimo rodo atvirkščią vaizdą. Narystė Euroatlantijos sistemose, rinkos ekonomikos sąlygos neišvengiamai keičia gyvenimą visose gyvenimo srityse. Pažanga akivaizdi.

Numatoma sukurti virtualia ekspoziciją penkiomis temomis.

Pirmoji - sovietinio mentaliteto formavimas ir nutautinimas. Ji bylotų apie gimtosios lietuvių kalbos vaidmens menkinimą, sovietų liaudies požymių propagavimą ir diegimą, paminklų, knygų naikinimą ir naujų sovietinių stabų statymą. Tikslinga būtų papildyti temą Visuotinio sekimo sistemos aprašymu. Žiniasklaidos duomenimis slaptųjų informatorių tinklą sudarė per 130 tūkst. asmenų. Vertėtų išvardyti tradicinius verbavimo metodus, dažniausiai paremtus vadinamoju "kompromatu", šantažu, grasinimais. "Idėjinių" bildukų ir skundukų pasitaikydavo retai. Absoliučiai visos valstybinės įstaigos, įmonės, mokyklos, universitetai, kunigų seminarija, kariuomenė, kolūkiai, visuomeninės ir "partinė" organizacijos buvo kontroliuojamos KGB rezidentų, šnipinėjamais bildukų.

Surinkta informacija buvo analizuojama ir daromos atitinkamos išvados - kur, kaip, kokiomis priemonėmis sustiprinti, pataisyti "homo sovieticus" formavimą.

Antroji tema **gvildentų sovietinio mentaliteto ugdymo priemonės ir būdus.** Ji apimtų sovietinės literatūros, dailės, monumentalios skulptūros, muzikos, kino ideologizavimą ir kontrolę, o taip pat vadinamųjų revoliucijos, ateizmo, memorialinių muziejų steigimą. Bus skirta daug dėmesio sovietinei švietimo sistemai ir sovietinės pedagogikos specifikos atskleidimui, o taip pat apie sovietinės propagandos mechanizmą.

Trečioji tema - ateizacija. Bus parodyta ateistinės propagandos ir religinio švietimo draudimo padaryta žala visuomenei. Numatoma pateikti duomenis apie vykdytas represijas prieš dvasininkus ir tikinčiųjų diskriminaciją, o taip pat apie bažnyčių uždarinimą, religinių paminklų bei kryžių griovimą.

Tikriausiai muziejaus kūrėjai pasinaudos puikia galimybe parodyti ne tik griovimą ir naikinimą, bet ir pusę amžiaus trukusį tautos atsparumą. Unikalus "neįveikto pasipriešinimo pavyzdys" - čekistų neišaiškintas periodinis leidinys - "Lietuvos Katalikų Bažnyčios

PROBLEMAS ANT SVARSTYKLIŲ

dr. Jonas KUNCA, M.D.

Asmens, valstybės ir žmonijos gyvenimas tai suma visokiausių problemų ir problemėlių, kurias reikia spręsti, jei tai yra įmanoma. Kadangi kartu to padaryti negalime, tenka pasirinkti, kurioms iš jų turime duoti prioritetą. Atseit, jas reikia išnagrinėti ir nustatyti jų sprendimo skubotumą.

Nutarus susidoroti su ta ar ana problema reikia veikti vietoj atidėlioti tą klausimą rytojui, poryt ar kitim metam.

Čia sustosim prie mūsų Lietuvos problemų, kurios rūpi kiekvienam tautiečiui nežiūrint kur jis begyventų. Atgavus nepriklausomybę po kelių šimtų metų rusiškos okupacijos praradome istorinę sostinę Vilnių. O dar vėliau ir Klaipėdos kraštą. Gi 1940 m. ta apiplėšta mūsų valstybė neteko ir nepriklausomybės. Dėka istorinių įvykių evoliucijos prieš 13 m. Lietuva tapo vėl nepriklausoma valstybe su Vilnium ir Klaipėda. Dėl Vilniaus krašto grąžinimo buvo susitarę Hitleris su Stalinu. Klaipėdą atgavom, nes Vokietija pralaimėjo karą. Tiesa, kad lietuviai pirmavo judėjime už išsilaisvinimą. Tik nereikia pamiršti, jog be S. Sąjungos iširimo dėl politinių ir ekonominių priežasčių mes jos nebūtumėm atgavę. Dar 1945 m. lenkų egrilinė vyriausybė Londone ruošėsi ne tik atimti Vilnių, bet ir Kauną, kad Lietuva nickados negalėtų iš vis tapti valstybe kada nors ateityje. Neturėtume pamiršti minėtų istorinių faktų.

Palankiai išsprendė ir svetimų mažumų problema. Didelė dalis Vilniaus krašto lenkų išsikėlė į savo tėvynę, kai paaiškėjo, kad tas miestas liks S. Sąjungoj, atseit prijungtas prie Tarybinės Lietuvos. Prieš tai mūsų tarybinė vyriausybė, su Berijos pritarimu, išsiuntė atgal į Rusiją 3000 aukštų pareigūnų. Tai daug prisidėjo prie lietuviškos Lietuvos išlaikymo. Estam ir latviai dabar grėšia didžiausias pavojus, kaip tik dėl tų šalių surusėjimo.

Taigi mums pavyko atsiekti daug, labai daug. Po paskutinio išsilaisvinimo mūsų vyriausybės, kairos ir dešimtosios, padarė daugokai nuostolingų klaidų, dėl kurių sulėtėjo šalies atsigavimas. Nežiūrint to, mūsų šalyje jau įsitvirtino demokratinė santvarka, ir ekonomija gana sparčiai gerėja, o bedarbių skaičius mažėja. Tautos ateičiai yra pavojingas gimimų skaičiaus sumažėjimas, kuris betgi gali pagerėti tobulinant naujos kartos auklėjimą ir švietimo sistemą. Nesunku suprasti, kodėl Seimas neatėmė teisinio neliečiamumo įtariamiam korupcija kai kuriem jo nariams. Varnas varnui akies nekerta. Dauguma

Seimo narių turi nevisai švarią praeitį. Dėl to vengia šito klausimo iškelimo. Bet gi tai nėra didelio masto afera.

Mūsų pareiža rūpintis, kad ES stiprėtų ir klestėtų bendromis visų jos narių pastangomis. Juk tai yra mūsų visų bendri namai. Be to, stipri ES reikalinga likusiam pasauliui pilnam konfliktų ir problemų.

Daug nereikalingų rūpesčių sukėlė JAV bandymas jėga sutvarkyti pasaulį pagal klaidingą receptą, kurį įpiršo prezidentui ir kongresui Kabalos šundaktariai. Precis nemažai laiko, kol ta galybė vėl atgaus lygsvarą.

Lieka dar vienas neišspręstas klausimas, nuo kurio išsprendimo priklausys visos žmonijos ateitis. Tai klimato pasikeitimas, kurį iššaukė neatsakingas žmonių elgesys. Prieš rašant šį straipsnį girdėjau žinią, kad pagal mokslinius tyrimėjimus, staigiai tirpsta Grenlandijos ledynas. Tai apie 2 milijonų kvadr. km. dydžio sala uždengta storu ledo sluoksniu siekiančiu iki 3 km aukščio. Virtęs vandeniu ištirpęs ledas nubėgs į salą supančius vandenynus ir pakels jų lygį iki 7 m. tam ledynui visai ištirpus.

Taigi miestai kaip Niujorkas, Londonas ir Buenos Aires bus apsemti kartu su daug salų ir žemesnių šalių kaip Bangladešas.

Oro atšilimą iššaukė anglies dvideginio kiekio padidėjimas mūsų atmosferoje. Ištryę Antartikos išgręžtą ledą, mokslininkai nustatė, kad mūsų planetoje niekad nebuvo tokio oro užteršimo minėto CO. Dėl to dabar Grenlandijos ledo tirpimas vyksta 10 kartų greičiau negu buvo ankščiau tuo pat vasaros metu.

Mano kukliu manymu, šitą klimato atšilimą sustabdyti yra jau per vėlu. Ką dar galbūt galima, tai išvengti išaigaliu ledyno tirpimo, jei būtų sustabdytas ar nors žymiai sumažintas tolimesnis išleidimas į atmosferą minėtų teršalų. Jei ir išaigaliu ledynai ištirptų, vandenynų lygis pakiltų dar gal 100 m. Mūsų Lietuvėlė būtų visai apsemta. Taigi, šis klausimas liečia visą žmoniją, įskaitant mus.

Žinome pavojų ir kaip jo išvengti. Žmonija privalo reikalauti iš valstybių vadų ir tarptautinių organizacijų, kad galinčioje nustotų žaisti karų prezidentais ar ministrių pirmininkais ir imtųsi priemonių, kad išvengtumėm besiantinančios katastrofos ar bent ją sumažintumėm.

kronika".

Ketvirtoji tema - **Vakarų kultūrinės įtakos ribojimas.** Tai ir radijo transliacijų trukdymas, ir turizmo ribojimas bei smulkmeniškias reglamentavimas, ir atimta galimybė susipažinti su moderniu Vakarų menu ir muzikos stilių kontrolė.

Paskutinė penktoji tema - **Sovietinės urbanizacijos rezultatai.** Čia numatoma pavaizduoti vieną iš didžiausių okupanto ekonominių ir moralinių nusikaltimų, būtent, tradicinio lietuviško kaimo sugriovimą. Nestigs rodmenų apie dehumanizuotą daugiabučių architektūrą ir sodų "miestelių" formavimąsi. Žadama neužmiršti ir gyventojų sovietinio aptarnavimo sferos būdingų ypatumų

viešojo maitinimo įstaigose, viešuose tualetuose, parduotuvėse su amžina pirmojo būtinumo prekių stoka.

Muziejaus ekspozicijoje sąlyginai pavadintoje "Tuskulėnų dvaras, 1944-1947 m. martirologija, aukos, tyrimai" tikslinga rasti vietos priimtina apimtimi ir forma papildyti medžiaga apie Lietuvos Kariuomenės vadų ir krašto apsaugos ministrų tragediją. Visi pareigūnai, kokiomis nors aplinkybėmis patekęsiai į NKGB-MVD rankas, buvo represuoti, išskyrus gen. V. Vitkauską. Iš jų 13 buvo įkalinti, 4 - sušaudyti, 3 - nukankinti Gulage, 7 - priversti pasitraukti į Vakarus.

Tuskulėnų muziejaus-educacinio centro koncepcija ir kūrimo darbų eiga buvo aptariama Vilniuje Genocido aukų muziejuje liepos 22 d. Apatarime dalyvavo LGGRTC centro gen. direktorė D. Kuodytė, centro darbuotojas E. Peikštenis ir kt. specialistai, Seimo narys A. Stasiškis, habil. dr. V. Urbanavičius, šio rašinio autorius. Edmundas SIMANAITIS

"LAISVĖS UGNIS"...

(Atkelta iš 2-tro psl.)

labai sunkiai. Ar nereikėtų paleisti kursuojantį mikroautobusėlį? Žmonės būtų labai dėkingi.

Šios pastabos diskusinės. Beje, jas esu aptaręs su šventės organizatoriais entuziastais Danute ir Antanu. Jie numato kai kurias naujoves įgyvendinti.

"Laisvės ugnis" Dubysos slėnyje labai reikšmingas visai Lietuvai kultūrinis ir

pilietinis įvykis.

Nederėtų pamiršti, kad pernai tą pačią dieną, kai Ariogaloje vyko saskrydis. Darbo partijos kūrėjas Viktor Uspaskich, Kėdainiuose surengė masinį ledų laižymą. Ledai oligarcho bendrapartiečiams ir prijaučiantiems buvo dalinami už dyką. Galima spėti, kad to bus imamas ir šmet, siekiant vienokiu ar kitokiu būdu pervilioti saskrydžio dalyvius į Kėdainius.

Geelongo Lietuvių Sąjunga kultūringai užbaigė veiklą

Geelongo Sąjungos ir Revizijos komisija Melbournė, iš k. sėdi J. Gailius, I. Gailiuvienė, A.L.Fondo pirm. A. Šimkus, stovi V. Mačiulis, T.E. Cusack, R. Steponavičius-Cusack, B. Gailius-Liebich, A. Volodka. Trūksta P. Čerakavičienės.

Prieš du metus birželio 2 d., specialus narių susirinkimas įpareigojo esančią valdybą ir revizijos Komisiją likti savo pareigose ir atlikti likvidaciją pagal narių nutarimą.

Prieš praeitais Kalėdų šventes sulaukėme knygos iš Lietuvos, Kengūrų ir Koalų Pašonėje ir ją išdalinus nariams atėjo laikas ir banko sąskaitą Talkoje uždaryti. Sąjungos valdyba pasirinko liepos 11tą, per Valstybės Dienos Minėjimą Melbournė. Dalyvavo pamaldose kurias praturtino organizacijų dalyvavimas su vėliavomis ir svečio kun, Zydrūno Vabuolio su vietos klebonu Algirdu Šimkumi mišių atnašavimas sukėlė šventės nuotaiką. Kun. Ž. Vabuolis savo pamokslė išskėlė žmogaus gerus darbus žmonijai, nes panašaus tikslo anais laikais siekė ir Karalius Mindaugas.

Geelongo Lietuvių Sąjunga, būdama savitarpio pagalbos pagal labdaros organizacija ir nuo 1972 metų priimtus įstatus padėjo tik kitiems. Daugiau kaip 30 metų šelpė lietuviškas organizacijas Australijoje: spaudą, stipendijas, Tremtinių Namus Lietuvoje, lietuvius kunigus ir pastatė vienam viengungiui antkapį, lietuviškas tikslams išleista – paaukota virš \$40,000. Pinigai sutelkti tik per sunkų šeiminių darbą organizuojant įvairius renginius, bei nuoširdžių lietuvių asmenišką aukas – tūkstančiais.

Po mišių vyko į Lietuvių Namus, kur buvome gardžiai pavaišinti, aciū tos dienos šeiminkams ir Rasai už paslaugą, o Žitai rezervuojant stalą ir aprūpinimą midučiu.

Valdybai ir Revizijos Komisijai buvo labai malonu savo tarpe turėti buvusį geelongiškį Algį Šimkų, kuris jau seniai gyvena Melbournė ir yra

Australijos Lietuvių Fondo valdybos pirmininkas.

Buvęs Sąjungos pirm. Juozas Gailius jam įteikė Talkos čekį \$12,879.25, pagal kasos knygą patikrinus Sąjungos Revizijos Komisijai.

A.L.F. už Sąjungos palikimą gautas palūkanas kas metai bus padalinta sekančiai: Geelongo tautinių šokių grupei "Gegutė", skautų tuntui "Satrija" ir sporto klubui "Vytiš", kaip palikimas nuo Geelongo Lietuvių Sąjungos. Virš minėtoms organizacijoms nustojus veikti arba pakeitus pavadinimą, fondo valdyba skiria paramas pagal savo nuožūrą.

Uždarant Talkoje sąskaitą, po Revizijos patikrinimo priaugo palūkanų, kur padengus išlaidas liko 316.90, kurios nutarta paaukoti per H. Statkuvienę, Kun. Šulco vaikų sodybai Lietuvoje labdaros tęstinumui.

Padarius bendrą nuotrauką, dalyvavome "Valstybės Dienos Minėjime", kurį gražiai ir iškilingai suorganizavo Melbournio Apylinkės valdyba. Užverčiant paskutinį veiklos lapą, pradėdami veikti turėjome šimtą narių padavusių pareiškimus, o dabar dauguma "amžino poilsio namuose". Nuoširdžiausias aciū visiems kurie visokeriopai per tiek daug metų rėmė, dirbo ir aukojo. Daug gražių prisiminimų ir padėkos raštų, tik negalima pamiršti tuometinio susirinkimo į kurį atsilankė pašaliniai suaugtuoti lietuviai ir susirinkimą reikėjo uždaryti. Sąjungos valdybos ir narių sąžinės ramios ir teisingos, išsaugojus gerų žmonių pageidavimus ir pinigus.

Geelongo Lietuvių Sąjungos valdyba užverčia paskutinį lapą 2004 m., liepos 11 d.

Valio ir ilgiausių metų! Adelaidės klebonui, kun. Juozui Petraičiui, MIC

E. VARNIENĖ

Kada senatvė pradeda šuoliais lėkti ir lenktyniauti su laiku, daug netikėtumų sulaukiam savo gyvenime. Kai Adelaidės Parapijos Taryba biuletenyje paskelbė, jog š.m. liepos mėn. 16 d. švęsim savo klebono 20-tąją Adelaidėje gyvenimo sukaktį, pradėjome savo užrašus tikrinti, abejodami, ar galėjo taip greitai visi tie metai prabėgti? O taip!

Kun. Juozas Petraitis iš Argentinos atvyko pas mus, susirgus kun. A. Spurgiui, 1984 metais. Ar ne nuostabu, kada visas gyvenimas gerai rutuliuojasi ir nėra didelių rūpesčių, tas laikotarpis visuomet greičiau prabėga. Štai kodėl tie metai taip greitai prabėgo su mūsų klebonu: jis visuomet gero ūpo, niekad neserga, greitai ir daug vaikščioja, liguonių labai kruopščiai lanko, dažnai eidamas net po kelis km. pėsčias, laiko mišias kiekvieną dieną, spausdina ir leidžia mūsų biuletenį "Šventadienio Balsą ir Lietuvių Žinias" atnašauja mišias ispanų parapijai, sąžiningai atlikdamas savo visas kitas kanoniškas pareigas. Nenuostabu, kad mums šis laikotarpis taip greitai prabėgo. O tačiau, mūsų parapijiečiai niekad to nesisitėjo; praradę keturis prieš jį buvusius klebonus, ir sulaukę penkto 62 metų amžiaus, daug ko ir tikėtis negalėjo. Daugelis tautiečių tokiame amžiuje svajoja apie gražų ir be rūpesčių pensininko gyvenimą.

Tą pačią dieną, Lietuvių Katalikų Centre, atšventėm ir jo gimtadienį. Katalikių Moterų Drjos rūpesčiu, stalai buvo bažnytinėmis spalvomis papuošti (baltai ir geltonai) ir gan gražus būrys organizacijų atstovų ir parapijiečių susirinko pagerbti savo Klebono 82-tro gimtadienio ir 20 metų Adelaidėje klebonavimo progą. Klebonui palaiminus stalą, Parapijos Tarybos pirmininkas Viktoras Baltutis, pasveikinęs Kleboną, linksmai pravedė pokylį, pakviesdamas organizacijų atstovus, norinčius pasveikinti savo kleboną. LR Garbės konsulė J. Vaboliene

OAM poetiškais niuansais palydėjo klebono nueitą kelią. Mūsų naujai išrinktas Adelaidės bendruomenės pirmininkas Vytautas Opulskis OAM, stipriu žodžiu linkėjo ilgo gyvenimo. Kat. Moerų Dr-jos pirmininkė Saliomėja Vasiliauskienė prie savo žodžio atnešė kažką didelio ir gražaus. Adelaidės Ateitininkai V. Rupinskienė ir N. Vitkūnienė taip pat palydėjo savo dvasios vadą gražiu žodžiu ir dovanėle. Radio vadovybė savo vardu žodį tarė A. Zamoiskis, o abiejų chorų – Lituania ir Šv. Kazimiero Parapijos choro vardu kalbėjo Jonas Pocius – gražiai lietuviškai, už ką mes visi jam plojom. V. Vencius sveikino "Vaidilos" teatro vardu, o Ramovę atstovavo p. Bočiulis. Katalių Federacijos vardu žodį tarė E. Varnienė, pranešdama klebonui, jog ką tik gautuose "Tėviškės Aiduose" Kat. Federacijos valdyba yra atspausdinusi jam gražų sveikinimą, kurio jis dar nebuvo matęs. Gražu buvo sulaukti ir ispanų parapijos atstovų, nes kun. Juozas dažnai laiko pamaldas ir jiems, ir jos pirmi žodžiai buvo "labas rytas klebone" lietuviškai. Taip visą popietę užkandžiaudami ir padainuodami, labai gražiai ir jaukiai atšventėm ir gimtadienį ir jubiliejų.

Šeštadienį, liepos 17 d. 9 val. ryto per Adelaidės radio valandėlę išgirdome kun. J. Petraičio pasikalbėjimą su E. Varniene apie jo apkeliautus kraštus, tampant kunigu ir klebonaujant. Ir vėl sugiedota "Valio, Valio" ir pagrota jo mėgiama daina "Nemunėli". Nuoširdžiai palinkėta dar daug tokių gražių, sveikų ir darbingų metų. Mes, adelaidiškiai, turime dvigubą Dievo palaimą – savo lietuvišką bažnyčią ir nepamainomą lietuvių kunigą.

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

\$100,000 K. Butkus (\$500,360)
septinta speciali auka,

\$12,879 Geelongo Lietuvių

Sąjunga,

a.a. E. Šimkienės atminimui – po \$20 D. Lynikienė (\$610), R. ir J. Dagiai (\$130), \$50 A. ir A. Kesminai (\$745),

a.a. S. Švambarienė atminimui \$10 B. Prašmutaitė (\$575),

a.a. A. Stakaitis atminimui jos dėdės 5 metų mirties \$10 B. Prašmutaitė (\$585).

Valdybos vardu dėkoju už aukas.

Audrius Balbata, ALF išdininkas

Graži parama

Juozas Gailius kartu su žmona Irmgard paaukojo gražią sumą senelių namų vajui. Aukos jau artėja prie milijono dolerių – gal ir daugiau atsiras geraširdžių tautiečių senelių namams. Nuotraukoje, iš kairės J. Gailius įteikiantis \$1,000 statybos "Call to Geelong" vajui Geelongo daugiakultūrinių senelių namų viršininkei Joy Leggo, šalia I. Gailiuvienė.

ALB KRAŠTO VALDYBA informuoja

PLB kraštų pirmininkų suvažiavimas Birštone

Krašto Valdyba nori informuoti, kad š.m. rugpjūčio 14-19 Birštone (Lietuvoje) įvyks Pasaulio Lietuvių Bendruomenės kraštų pirmininkų suvažiavimas į kurį oficialiai yra pakviesta ir vyksta ALB Krašto Valdybos pirmininkė p. L. Kalėda. ALB Krašto Valdybos pirmininkės pareigas nuo 2004 m. rugpjūčio 12 d. iki 24 d. užims ALB KV vice-pirmininkė – dr. L. Popenhagen. Visais klausimais minėtu laikotarpiu prašome kreiptis į p. Popenhagen. Jos adresas: Dr. L. POPENHAGEN 17 MAYMAN ROW MENAI NSW 2234; Emailas: popenhagen@speednet.com.au ir telefono numeris: (02) 9543 3118.

Tuo pačiu, Krašto Valdyba dėkoja Lietuvos Fondo Valdybai (pirmininkas A. Šimkus) ir Canberros Lietuvių Apylinkės Valdybai (pirmininkas V. Martišius) už finansinę paramą skirtą KV išlaidų už kelionę į Lietuvą (dėl PLB kraštų pirmininkų suvažiavimo) padengimui.

1. Ataskaitos

Rengiant išplėstinį pranešimą PLB nuo Australijos Lietuvių Bendruomenės, Krašto Valdyba pakartotinai dar kartą prašo visų Lietuvių Apylinkių Valdybų ir Seniūnijų pirmininkus ar jų pavaduotojus skubiai atsiųsti savo metiniuose susirinkimuose paskelbtas ataskaitas (jų kopijas, nesvarbu kuria kalba tai būtų) už laikotarpį nuo 2003 m sausio 1 d. iki 2004m. liepos 17 d.. Jeigu jų neturite dėl kažkin kokių priežasčių, tuomet atsiųskite bent iškarpas ar kopijas iš spaudoje ar biuleteniuose skelbtų svarbesnių informacijų/rašinių. Jūsų atsiųsta informacija/ataskaitos apie įvairiausių lietuvišką veiklą Jūsų vadovaujamoje apylinkėje, palengvins Krašto Valdybos informacijos rinkimą ir taip pat padės išvengti nesupratimų bei klaidų ją skelbiant viešai.

2. Aukų skirtų Lietuvai statistika

Prie to paties, Krašto Valdyba renka informaciją dėl Australijos Lietuvių Bendruomenės narių aukotų/dovanotų materialiu daiktų, meno vertybių, knygų, kompiuterių ar kitų priemonių bei finansinių paramų Lietuvos institucijoms ar pavieniems asmenims (mokykloms, bažnyčioms, vaikų globos namams, ligoninėms; studentams, giminėms ir pažįstamiems ir t.t.) statistiką už laikotarpį nuo 1988 m. iki 2004 m. (imtinai). Krašto Valdyba labai prašytų prisidėti prie šios informacijos surinkimo ir atsiuntimo. Atsakymus galite pateikti bet kuria kalba ir rašytine forma. Aukotojai (-jos) gali būti ir anoniminiai, jeigu to jie pageidauja. Jeigu yra sunkumų ir jau nebeprisimenama, skaičiai gali būti ir apytiksliai pateikti. Iš anksto dėkojame visiems prisidėjusiems prie šios informacijos surinkimo. Pirminių duomenų lauksime iki š.m. rugpjūčio 1 d., kad Jūsų surinktais konkrečiais faktais būtų galima pasiremti ir viešai skelbti bendrą sumą tiek PLB suvažiavime, tiek Lietuvoje ir Australijoje.

Dėkojame visiems už pagalbą ir laukiame ataskaitų bei informacijos apie aukas Lietuvai iki š.m. rugpjūčio 1 d. Informacija siųskite adresu: ALB KV, PO BOX 669, EPPING, NSW, 1710 arba Emailu: pantera@optushome.com.au Jeigu turite kokių klausimų ar neaiškumų būtinai paskambinkite KV pirmininkei L. Kalėdai (tel. (02) 9876 3239) ar kitiems Krašto Valdybos nariams. Lauksime.

Pasirengiant ALB Krašto Tarybos XXIX suvažiavimui

ALB Krašto Valdyba patvirtino delegatų sarašą ir renkamų delegatų skaičių nuo kiekvienos Apylinkės ir Seniūnijos atstovaujant jas Krašto Tarybos XXIX suvažiavime, Melbourne, 2004 m. gruodžio 29-31 d..

ALB Krašto Valdybos nariai:

Lolita Kalėda, dr. Liuda Popenhagen, Daina Šlitterytė, Vincas Bakaitis, Arminas Šepokas,

ALB Apylinkių Pirmininkų / Seniūnijų Seniūnai

Adelaide: Vytautas Opulskis
Brisbane: Gaila Bagdon
Canberra: Viktoras Martišius
Geelong: Stasys Šutas
Gold Coast: Juozas Songaila
Hobart: Endrius Jankus
Launcestono: Irena Grant
Melbourne: Andrius Vatiekūnas
Newcastle: Stasys Žukas
Perth: Alfonsas Čižeika
Sydney: Vytautas Deikus

PLB Seimo Nariai:

Girius Antanaitis - ALJS pirmininkas
Lolita Kalėda*, Birutė Prašmutaitė
Dr Kazys Zdanis, Henrikas Antanaitis, Petras Bielskis, Daina Šlitterytė*

(Pagal ALB Statuto 13 s., į PLS Seimą nvykę išrinkti atstovai, automatiškai nustoja būti Seimo nariais)

ALB Garbės Teismo Pirmininkas:

Petras Bielskis*

ALB Krašto Kontrolės Komisijos Pirmininkas:

Vytautas Patašius

AL Spaudos Sąjungos Pirmininkas:

Vytautas Patašius*

AL Fondo Pirmininkas:

Algirdas Šimkus

ALFAS Pirmininkas:

Rimas Mickus

ALB Archyvo Vedėjas:

Viktoras Ballutis

AL Jaunimo Sąjungos Pirmininkas:

Girius Antanaitis*

(*) Atstovai minimi daugiau nei vieną kartą.

Apylinkių ir Seniūnijų renkamų atstovų-delegatų vietų skaičius į ALB Krašto Tarybos XXIX suvažiavimą:

Adelaide: 8, Canberra: 2, Geelong: 2, Cold Coast: 1, Melbourne: 10, Sydney: 9, Hobartas: 2, Newcastle: 1, Perth: 1, Brisbane: 2.

ALB Krašto Valdyba dėkoja visiems ir skatina toliau išlaikyti Australijos Lietuvių Bendruomenės darną ir aktyvumą lietuviškoje dvasioje.

KELETA KLUBO ARTIMOS ATEITIES GALIMYBIŲ KURIA KRYPTĮ MES NORIME PASIRINKTI ?

KVIEČIAME NARIUS PAGALVOTI APIE ARTIMĄ KLUBO ATEITĮ

(Tęsinys iš praeito numerio)

Priedas. Rengėjo pranešimas

Lietuvių Klubo nariams

From: Neil Wedd

14/06/2004

To: Members of Melbourne Lithuanian Club

RE: PROSPECT OF MAKING THE CLUB ONE OF MELBOURNE'S LANDMARK VENUES FOR THE FINANCIAL BENEFIT OF THE CLUB AND BETTER SERVICE TO THE LITHUANIAN COMMUNITY

I have over 20 years experience in the music business. I have run all sorts of venues and events from small to large. The main thing for me has been creating a good experience for the people who come to be entertained and for the musicians who play.

I see the Lithuanian club as providing a fantastic venue for both musician and audience alike. We would like to address areas that are seen to be of concern to the community. I understand the pride of the Lithuanian community in their facilities. I will work to ensure that as little disruption as possible occurs.

Community use of facilities.

We will not be using the club on Tuesdays and Sundays as the club uses the facilities on those days. Lithuanian events will have first call on the facility. We will work with the community to ensure that the calendar of Lithuanian events has first call.

Our use of facilities.

Most concerts we run will begin at 7.00pm and finish by 11.30pm. Some people will come for dinner and show and others will come just for the show. We will need to use the venue during the afternoon to help set up for the concert and dinner. The club will be cleaned after all events so it is ready for use the next morning.

ALB Žinynas ir Krašto Valdybos Aplinkraštį pasirengiant Krašto Tarybos narių XXIX suvažiavimui

Krašto Valdyba išleido 2004 metų ALB Žinyną, kuriame yra sutalpinti pagrindiniai įstatyminiai dokumentai ir adresai. ALB Žinyne rasite šią informaciją ir dokumentus: Lietuvių Chartiją, Australijos Lietuvių Bendruomenės Statutą, PLB Konstituciją, Tarpvalstybinius vizitus, ALB Krašto, Apylinkių ir Seniūnijų veikiančius organizacinius vienetus bei jų vadovų ir narių pavardes, adresus. Informaciniame leidinyje pateikiama pora dešimčių fotografijų, kurios pristato veikiančių ALB organų narius. ALB Žinynas nemokamai (išlaidas padengė ALB Krašto Valdyba) yra išsiųstas į visus Australijos lietuvių gyvenamuosius miestus ir rajonus.

Pasirengiant Krašto Tarybos narių XXIX suvažiavimui Krašto Valdyba išleido 12 puslapių Aplinkraštį, kuriame supažindinama su būsimo Krašto Tarybos

Our vision for the direction of the Lithuanian Club

Since the closing of the Continental Café in Prahran there has been no venue that has fully catered to the type of customer it attracted. The Continental catered to a more mature crowd and offered people a choice of dinner as well as the show.

They catered to all sorts of entertainment, from speeches by Paul Keating, to comedy to jazz to some of the biggest names in entertainment doing intimate solo shows. We see the Lithuanian Club as providing the same variety of entertainment and attracting the same sort of people. It has a magnificent stage, great seating and beautiful surroundings. We envisage acts from Australia and overseas playing concerts for the age group of 30-50. It will not be hosting rock and roll, but blues, jazz, acoustic, world music, comedy and cabaret performances.

We foresee the club as also catering to corporate presentations and private functions because of the facilities offered and the closeness to the city. We are looking into the recording of concerts (both audio and video) as well as streaming concerts over the internet.

Setting up venue ready for use.

In order to make the club suitable for concerts we will have to undertake noise testing to ensure it meets council regulations. **Setting up the venue before the first concert will cost at least \$20,000.** Before we stage the first shows we will need to advertise the venue, create a website, find the acts to play at the venue and work out the systems required to run the venue efficiently. A new speaker system will need to be installed as will lighting bars and lighting.

We estimate that running costs after opening will be a minimum of \$3000 per week. We must advertise on radio and in the press, use a publicist to ensure that the profile of the club is lifted, employ people to answer the enquiries from the public and employ bar, catering, security and cleaning staff.

Conclusion

The Lithuanian Club will make a great venue that will see many events presented and we are sure that it will become one of

We are committed to working with the Club to ensure that members continue to have full enjoyment of the facilities and many other people from Melbourne and around the world will also get to enjoy the club. (Pabaiga)

suvažiavimo, įvyksiančio š.m. gruodžio 29-31 d.d. Melbourne, nariais ir krašto vykdomaisiais organais. Aplinkraštį pateikiama preliminarini suvažiavimo programa, išvardinti konkretūs darbai ir už juos atsakingi asmenys bei organizacijos, supažindinama su PLB Valdybos pranešimu-kvietimu į Pasaulio Lietuvių Sporto žaidynes bei pristatoma PLB Valdybos pirmininko G. Žemkalnio kalba, pasakyta LR Seime. Krašto Valdybos parengtame Aplinkraštį pateikta detali informacija padės iš arčiau susipažinti su ALB Krašto organų, Apylinkių Valdybų, Seniūnijų ir atskirų asmenų prisimtais įsipareigojimais, bei įgalins sėkmingai, per likusius penkis mėnesius, pasirengti atsakingam Krašto Tarybos narių XXIX Suvažiavimo darbiui.

ALB KRAŠTO VALDYBA

Iš knygos "PO EUKALIPTAIS"

Alė LIUBINIENĖ

(Tęsinys iš praeito nr.)

TĖVO APSILANKYMAS

- Stovėdamas čia aš klausiausi jūsų pasikalbėjimo. Jeigu jums trūktų pinigų depozitui, aš mieliai jums galu paskolinti, - vėl nugirdau Petrą, grįždamas iš virtuvės su kavos puodukais.

- Ačiū... Ačiū labai... Labai gražu iš jūsų pusės, - tėvas jam padėjo, žiūrėdamas į mane su šypsena.

Paraudus, aš pasižiūrėjau į jį nieko neatsakydamas. Jau buvo beveik pietų laikas. Išgėręs kavą, tėtis žvilgtelėjo į savo laikrodį. - Jeigu aš noriu, kad mane pamitų draugai parvežti su mašina namo nuo Flinders Street stoties į Balcombe, tai yra laikas man pakilti.

- Tikrai, jau yra vidurdienis, - Petras patvirtino - pasižiūrėjęs į savo laikrodį.

- Malonu buvo su jumis susipažinti, - tėtis nusišypsojo jiems atsistodamas.

- Mums taip pat. O jeigu tu galvoji, kad aš tau galiu kuo nors padėti perkant namą, tai nepamiršk manęs, - Katinas jam švelniai priminė.

- Ačiū už patarimą ir pasiūlą padėti, - tėvas padėkojo paspausdamas jų rankas, nežiūrind, kad jie iki šio ryto buvo jam visai nepažįstami asmenys.

- Kitą savaitę aš dirbsiu naktinę pamainą. Man būtų patogiau, jeigu tu su savo žmona galėtum atvažiuoti į Melbourną vieną iš tų dienų. Tada tuojau pradėtume ieškoti jums namą - nugirdau Katiną raginant mano tėvą, nepalaidžiant jo rankas.

- Aš irgi turiu laisvą dieną ateinantį ketvirtadienį, ir jeigu ta diena yra tau patogiai, pasimatykim tada, - tėvas greitai atsakė jam, nenorėdamas praleisti tokios geros progos. - Puiku... Tai iki ketvirtadienio, - pasakęs tai, palaido tėčio ranką.

Palydėdama tėvą iki tramvajaus linijos, kalbėjau, juokavau ir užginčijau bet kokią romantišką draugystę su Petru. Bet nebuvau tikrai ar jis manim patikėjo. Jam lipant į tramvajų, pamosavau atsisveikindama. Jis atsisuko ir nusišypsojo man. Buvo džiugu jį matyti vėl patenkintą ir linksmą.

Tramvajui pradingus man iš akių, aš buvau tikra, kad jis vėl žengė stripru žingsniu į priekį. Dabar, po tiek metų nežinios, jis buvo vėl laisvas žmogus, laisvame krašte pasirošęs įsigyti nuolatinę gyvenvietę sau ir savo šeimai.

Alės tėvai

Perkam Namą

Po tėvo išvažiavimo, aš nenustodama svajoju, koks bus mūsų pirmas namas Australijoje? Kokioje Melbourn dalyje mes apsigyvensim? Ir kaip man seksis vėl kartu gyventi su savo šeimą? Su džiaugsmu širdyje, klausimai bėgo mano mintyse.

Ketvirtadienio rytą pabudau anksčiau už kitas. Buvo dar peranksti keltis, tai vėl pradėjau svajoti. Už merkus akis mačiau mamą džiugiai bėgiojant po naujai nupirktą pastatą, paverčiant jį į mūsų šeimos patogią pastogę, taip kaip ji daug kartų yra padarius karą laikais, po to kai palikim savo tėviškę.

Pagalvojau ir apie tėvą. Kaip jis jausis vėl turėdamas savo nuosavybę? Ar jis taip pat pamils šiuos namus, kurios jis nusipirks už jo ir mamos uždirtus pinigus, kaip jis mylėjo savo protėvių ūkį, kuriame buvo gimęs?

Tada aš juos abu palyginau su kregždėmis. Kurios kiekvieną pavasarį, nepailsdamos lipidė iš molio savo lizdus jų svirno pastogėje, o vasarai praėjus turėjo apliešti prieš užpuolant žiauriems šiaurės vėjams, kurie be gailės juos išdraskydavo. Bet tie paukšteliai, atėjus kitam pavasariui

visuomet turėjo galimybę grįžti atgal ir juos vėl lipdyti iš naujo. Mano tėvams tas buvo neįmanoma. Jie turėjo glaustis nuo karo žvabžių vėjų ten, kur jiems ir jų šeimai davė prieglobstį ir pavalgydino.

Tą rytą Katinas, po naktinės pamainos grįžo namo anksti ir dar jam nepavalgius pusryčių, tėvai pasibeldė į duris.

Greitai bėgau atidaryti. Atvėrus jas pamaciau savo šeimą stovint kitoje pusėje slenksčio. Mano sesuo, nežiūrind jos kietai supintų kasų buvo graži mergina, o brolis jau ėjo septynioliktus metus, mandrais apkirptais plaukais ir kažkodėl jis man priminė "Danny Kay". Tikriausiai, dirbdamas kariuomenės lageryje greičiau - subrendo, - pagalvojau.

Žvilgtelėjau į mamą. Ji atrodė linksma ir sveika. Jos rausvi plaukai žibėjo saulėje lyg šilką, kedenat vakarų vėjui.

Matydama visą šeimą kartu, pajutau kaip aš buvau pasigėdijęs normalaus šeimos gyvenimo. Kasdieninės peštynės su broliu ir seserim, ar diržas iš tėvų kai to užsitarnavau, nebeatrodė taip svarbu ar blogai. Tą rytą, nieko daugiau nenorėjau, kaip vėl gyventi su jais.

Petras užvirė arbatos jiems. Mano mama šokinėjo aplink jį, paduodama cukrų, dėkodama už jo vaišingumą, net padedama jam suplauti puodelius. Gerai pažindama savo mamą, aš neabejojau, kad ji jau turėjo omenyje vestuvių varpus skambinant man ir Petriui.

Po pusryčių, Katinas mus nusivežė pas tą patį agentą, kuris jam buvo pardavęs sklypą. Po pristatymo jam ir pasikalbėjimo, mes pasijautėm savi. Vėliau agentas užsiminė, kad mes turbūt ieškome namo, lyg būtų mums pasiūles nusipirkti gabaliuką cukraus. Bet po to, jis staiga pakeitė savo balsą toną.

- Kiek jūs turite pinigų? Kiek galite įmokėti pirkdami namą? - mus klausinėjo, leisdamas suprasti, kad mes buvom tik jo klientai.

- Aš nežinau ko jis iš mūsų nori? - nesuigaudydama, paklausiau Katino.

- Mes jau susitaupėm tris šimtus svarų, ponuli. Ir dar po šimta penkiasdešimt svarų, kuriuos gausim iš Balčiaus ir Doremeko, - mama atsakė ištraukdama iš savo rankinuko susiraukšlėjusi, rudą maišėlį, pilną vieno svaro banknotų.

1950-tais metais, vienas australiškas svaras buvo didelis pinigas šeimai susitaupyti, ypatingai pabėgėliams imigrantams, žmonėms, kurie buvo viską praradę karo metu ir turėjo iš naujo atkurti savo gyvenimą iš mažiausios mokamos algos Australijos darbininkams. Ypatingai kad jų profesinės žinios ir sugebėjimas nebuvo pripažintos.

Tuo laiku imigrantai inžinieriai dirbo su kastuvu ir kirka, mokytojai fabrikuose, o daktarai valė tualetus ir ligoninės grindis. Tai buvo kvailas valdžios neišnaudojimas jų talento ir žinių. Bet tokios buvo kontrakto sąlygos jiems gauti leidimą čia imigruoti.

Šeimai atidėti po keletą svarų į savaitę, jie turėjo sunkiai dirbti ir dar sunkiau taupyti.

- Hm... šeši šimtai svarų... Šitiek turėtų užtekti mokėjimui už namą, - agentas buvo maloniai nustebintas.

- Jiem reikia mažiausiai trijų miegamų namo, - Katinas skubiai paaiškino mūsų reikalavimą.

- Kokia laimė... Aš kaip tik tokį turu pardavimui Kensingtone. Yra netoli traukinio stoties, miesto ir fabrikų. Tikrai gerai tinkantis darbininkų šeimai. Jūs ten neturėsit jokios bėdos gauti darbus, - tą sakydamas jis apžiūrėjo mus visus, barškindamas tu naujų raktus savo kišenėje.

- Taip... Darbas... Labai gerai... Ačiū, ačiū... - tėvas nuolankiai jam dėkojo, lipidams į agento limuziną. Po pusvalandžio sustojom prie trijų namų terasos po vienu stogu. Vienas iš jų buvo pardavimui. Žvalgiausi aplinkui, mėgindama atpažinti jo nupasakotą vietovę, bet nemačiau jos. Stogas buvo surūdijęs ir sukrypęs. Pasijaučiau kvaila patikėjęs agentu.

Įėjus į namą, dvelkė pelėsių kvapas. Šitam name vienintelis kambarys su langu į lauką buvo priekinis. Visi kiti kambariai buvo tamsūs, nes jų langai arti kaimynų

Pakalbėkime apie sveikatą...

Grikių kruopos - maistingiausios

Grikių kruopos (buckwheat) yra pačios maistingiausios iš visų kruopų. Jose yra visaverčių baltymų, daug kalcio, magnio, fosforo, geležies, puikiai derančių su riebalais. Grikių kruopose nestinga ir vitaminų, ypač B rūpės, E ir PP. Angliavandenių šiose kruopose yra mažiau negu kitose, todėl nuo jų netunkama. 86 proc. Grikių kruopų sudaro gerai tirpstantys baltymai. Jose yra daug geležies druskų, rūgštynių, citrinų bei obuolių rūgščių, labai pagerinančių maisto pasisavinimą.

Grikių kruopų maistinę vertę labai padidina pienas, kurio paprastai dedama verdant jų košes. Dėl aminorūgščių santykio šios košės praktiškai prilygsta mėsai ir žuviai.

plytų sienos, neįleido šviesos. Gale namo buvo maža, apskretusi virtuvėlė.

Stebėjau mama vaikščiojant iš kambario į kambarį ir kratant galvą. Joki būdu ji būtų negalėjusi pakeisti šitą lūšnį į patogią gyvenvietę.

Mano tėvas perėjo per namo girgždančias grindis, ir apžiūrėjęs plyšius kreivose sienose, nuėjo patikrinti kiemą. Jis buvo ilgas ir siauras.

- Aš nieko negalėsiu sodinti po tuo išsiplėtusiu "pepper tree", jis murgėjo grįždamas į namą.

- O aš mieliau pasiliksiu gyventi Somers dar kurį laiką, negu pirkšiu šitos griuvėsius, - mama tvirtai pasakė agentui.

- Aš sutinku su savo žmona. Jeigu tu tiek teturi namų pardavimui Melbourne, tai mes pasiliksim gyventi ten kur dabar esame, - tėvas pridūrė.

Nežiūrind tėvo ir mamos nepasitenkinimo, agentas mėgino toliau juos įkalbėti, kad šitas pirkšius buvo geriausias visam Melbourne. Bet mama nenorėdama jo daugiau klausyti nusiuko. Ji buvo suirzus ir pavargus. Agentui nesiliaujant, ji pareikalavo jį kad jis nuvežtų jos šeimą į Spencer Street stotį, grįžimui namo į Somers.

Agentas greitai susigriebė, kad turėjo reikalą su žmonėmis, kurie nebuvo durni,

Kitados žmonės ne mažiau vertindavo ir grikių miltus. Iš jų keptavo blynus, virėdavo virtinius. Šie patiekalai taip pat labai maistingi.

Perkant grikių kruopas, reikia rinktis pačias šviesiausias, nes rausvos gali būti apdorotos labai aukštoje temperatūroje. Taip pataria sveiko maisto šalininkai, kurie ypatingai vertina grikių kruopas.

Iš grikių kruopų galima virti košes, jas galima naudoti įdarams. Pavyzdžiui, daugeliui žmonių labai patinka grikių balandėliai. Gaminant šį patiekalą, grikių košę suvyniojama į kopūstų lapus, šie patepami grietine, apibarstomi džiovėsėliais ir iškapami orkaitėje. Patiekiant balandėliai apibarstomi smulkintais žalumynais. Ir skanu, ir sveika!

nors ir nemokėjo anglų kalbos ir nepažino miesto.

Staigas stebuklas... Jis atsiminė dar vieną namą pardavimui Pascoe Vale.

Vėl sulipom į agento limuziną ir neužilgo jo mašina sustojo plačioje gatvėje ant kalno viršaus. Tėvas išlipo ir pažvelgė laukus aplinkui. Buvo kalnuota. Apačioje slėnio vingiavosi upelis.

- Mama, pasižiūrėk į šitą pusę. Ten Jersey karvė ganosi, - jos veidas nušvito.

- Šitas namas irgi yra pardavimui. Ar norėtumet pasižiūrėti į vidų? - atidarymas limuzino duris, agentas vilioja mamą su nauju pirkiniu.

- Man patinka šita aplinka ir namas iš lauko, - girdėjam ją atsakant.

- Man irgi patinka, - tėvas palingavo galvą.

- Yra aukštai, aplinkui gražūs vaizdai ir daug atviro vietos. O taip pat jau stotasi gražūs nauji namai aplinkui, kas yra geras ženklas padorios kaiminystės, - Katinas irgi gyrė mano tėvams, rodydamas į savo pašuirės rėmus, tik keletą šimtų jardų nuo kur mes stovėjom.

- Taip, ponuli. Mes norėtume jį pamatyti, - mano tėtis parodė susidomėjimą juo.

- Aš irgi, - mama prabilo iš paskos.

- Ponia, šitas namas yra tikrai ko jūs ieškot. Tikra šeimos gyvenvietė, - agentas masino juos tikėdamas greitai jį parduoti.

(Bus daugiau)

Maloniai kviečiame į

Geelongo Lietuvių choro "Viltis" koncertą

Sekmadienį, rugpjūčio 22 d., 2 val. p.p.

Lietuvių Namuose, Pettit Park Hall,

Beauford Avenue, Bell Post Hill

Garbės svečias - dirigentas Jonas Juška

Skambės gražios dainos

Palinksmins grupė "Aidai", muzikantai Aldo ir Boris, ir Jaunieji Cooling dainininkai

Po programos suneštines vališės

Koncerto kaina \$10

Dėmesio ALB Melbourne Apylinkės nariams

Sekmadienį, rugpjūčio 29 d., 1:30 val. p.p.

Melbourne Lietuvių Namų Jubiliejinėje Salėje įvyks

ALB Melbourne Apylinkės metinis susirinkimas.

Visi nariai prašomi dalyvauti.

DARBOTVARKĖ

1. Prezidiumo sudarymas.
2. Mandatų Komisijos sudarymas.
3. Darbotvarkės sudarymas.

4. Mirusiųjų pagerbimas.
5. Praėjusio metinio susirinkimo (2003) protokolo skaitymas. Klausimai, priėmimas.
6. Apylinkės Valdybos pirmininko ir išdininko pranešimai.
7. Revizijos Komisijos pranešimas.
8. Diskusijos dėl Valdybos pranešimų ir jų priėmimas.
9. Rinkimas Melbourne apylinkės atstovų į sekančią ALB Krašto Tarybą (10 vietų).
10. Kiti reikalai, pasiūlymai, diskusijos.

ALB Melbourne Apylinkės Valdyba

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

KLEBONO JUOZO NIKODEMO PETRAIČIO 82 METŲ AMŽIAUS IR 20 METŲ DARBO ADELAIDĖJE SUKAKTIS

V. BALTUTIS

Š. m. liepos 16, virš 60 adelaidiškių susirinko Adelaidės lietuvių katalikų centro salėje, pasveikinti mūsų kleboną Juozą Petraičį MIC'jo 82 gimtadienio proga ir padėkoti jam už 20 metų pastoracinį ir visuomeninį įnašą į mūsų bendruomenės gyvenimą. Klebono biografiją visi adelaidiškai gerai žino, nes klebonas per pamokslus yra pilnai nušvietęs savo gyvenimo fragmentus; nuo piemenuko, moksleivio iki pašaukimo į kunigystės luomą ir darbo Argentinoje.

Prisimenu Lietuvoje, prieš atvykstant į parapiją naujam klebonui ar vikarui, visa parapija ir benruomenė sutelkdavo visą dėmesį į naują atvykstančio kunigo charakteristiką. Svarbiausi charakterio bruožai, kurie parapijoje ir bendruomenėje buvo svarbūs tai: čierkos mėgėjai klausė, ar mėgsta išgerti? Daininkai ar linksmai? Tabako vartotojai: kokias cigaretes rūko? Kortošinkai: ar lošia proferančą, panelės ir ponios vėl turėjo savo klausimų ir taip visa parapija spėjojo, kiekvienas pagal savo užsiėmimus ir polinkius. Žinoma, visi tikėjosi kunigo, kuris būtų visiems prieinamas ir malonus, kurio patarnavimais galėtų naudotis visi.

Į visus klausimus atsako gyvenimo eiga. Prisimenu, kai dar gyvos ir garbingos atminties klebonas Albinas Spurgis, kai sutikome ką tik iš Argentinos atvykusį kunigą Juozą Petraičį, mus vaišino ir likus butelyje šiek tiek vyno, klebonas siūlė pabaigti, o svečias labai paprastai pasakė: "Galima ir užkimšti". Nuo tada visiems buvo aišku, kad naujasis klebonas nėra mėgėjas stikliuko, o po keletos pamokslų, visi sužinojome, kad neruko, nesizvalgo į dailiąją lytį, mėgsta kalbėti maldas ir gražiai gieda per pamaldas.

Per 20 metų mūsų klebonui teko susitikti įvairiausio požiūrio ir nuotaikų tautiečių; vieni skeptiškai žvelgė į religinį gyvenimą ir jo praktiką, kiti pamaldžiai ir su atsідėjimu lankė pamaldas ir visus mūsų bažnyčioje vykstančius parengimus, tretį visiškai nedalyvauja ne tik religiniame, bet ir mūsų bendruomenės gyvenime. Tokioje mišrainėje nėra lengva darbuotis ir skelbti Dievo žodį bei lietuviškos sąmonės idealus. Mūsų klebono tai nenugąsdino ir jis su žemaitišku užsipyrimu ir pilnutiniu pastoraciniu atsidavimu teikė savo patarnavimus visiems, nei vieno neatstumdamas, nei vieno nepasmerkdamas, lygiai su ta pačia meile ir pasiaukojimu buvo pas kiekvieną, kuriam buvo reikalingas dvasinis patarnavimas ar paguoda bėdoje.

Dvidešimt metų prabėgo lyg viena diena, nusinešdama visus mūsų džiaugsmus, rūpesčius ir svajones. Mūsų klebonas, laikrodžio tikslumu, atlieka prisimintas pareigas, jas vis papildydamas naujomis. Šiandien jis redaguoja mūsų biuletinį, ūkvedžiui susirgus rūpinasi mūsų parapijos patalpomis. Darbų daugybė, o metų našta pamažu, lyg kopiant į kalnelį, jėgos jei ir nemažėja, tai kopimas darosi šiek tiek sunkesnis ir tenka dažniau stabtelėti ir atsikviepti.

Klebonas dažnai per pamokslus mums primena, kad jo noras buvo būti vienuoliu, kurio gyvenimą jis ir pasirinko, įstodamas į Marijonų vienuoliją. Kaip vienuolių regula nustato, klebonas tvirtai jos laikosi, nekraudamas jokio asmeniško turto ir visas parapiečių dovanas panaudoja savo gimtinės bažnytelės Gaurėje atstatymui.

Mes vieninteliai Australijoje turėdami lietuvių kunigą – kleboną, kuris nuolat būna mūsų tarpe ir mums dvasiniuose reikaluose padeda ir aptarnauja. Kitose apylinkėse lietuviai kunigai yra laikini ir atlikę savo darbo sutartį išvyksta. Melbourne lietuviai jau turi antrą kunigą, kuris irgi tik laikinai atvyko, aptarnauti nemažą būrį lietuvių katalikų. Sydnėjus vis dar nesuranda lietuvių kunigo, kadangi Sydnėjaus arkivyskupas ragina lietuvius katalikus jungtis į australiškas parapijas, kuo buvo siekiama nuo pat mūsų į Australiją atvykimo dienos.

Virš 50 metų gyvendami išeivijoje, pajėgėme atsispirti visokiems nutautinimo vėjams ir likome ištikimi savo religijai ir tautybei. Tai dėka mūsų institucijų: bažnyčiai ir visuomeninėms organizacijoms. Paramą, kurią mes suteikėme asistentančiai Lietuvai, šiandien jau įvertino Respublikos prezidento pareigas einąs Artūras Paulauskas. Prieš perduojamas pareigas Valdui Adamkui, kreipėsi į Seimą ir vyriausybę, kad įsteigtų naują departamentą skirtą išeivijos lietuviams, o Lietuvos bažnyčią paragino, kad rūpintųsi lietuviškomis išeivių parapijomis, pasiūsdama lietuvius kunigus, kur jų nėra.

Yra sakoma, kad gražiausia dovana už pastangas, pasiaukojimą ir darbą yra nuoširdi padėka. Taigi, adelaidiškai nuoširdžiai dėkoja klebonui Juozui N. Petraičiui, MIC už pastoracinį ir tautinį darbą bei pasišventimą.

Klebono gimtadienio ir 20 metų darbo Adelaidėje proga sveikino Adelaidėje veikiančios lietuvių organizacijos, linkėdamos Jam sveikatos ir Dievo palaimos šiame svarbiame, mums lietuviams darbe.

A. † A. Jonas Vladas AŠMONAS

Nei vienas iš mūsų nežinome savo gyvenimo paskutinės stotelės, kuri dažnai iškyla prieš akis nelaukiant, nesitikint, dar su lūksečiais ateities dienose. Nors ir sunkioje ligoje, nors ir nedaug vilties, bet vis dar tikimės... tikimės, kad dar neužgesime, kad dar mūsų gyvenimiškoji kelionė nesibaigs, kai staiga tamsa užkloja pavargusias akis ir gyvenimo saulutė nusileidžia...

Š. m. liepos 21 d. Šv. Vincento (Caritas Christi) ligoninėje mirė Jonas Vladas Ašmonas. Gimęs 1922 rugsėjo 22 d., Suvalkijoje, netoli Marijampolės pasiturinčių ūkininkų šeimoje. Antrojo pasaulinio karo audra Joną nubloškė Vokietijon. Po karo apsigyveno DP stovykloje, vėliau mokėsi Buxtahudes amatų mokykloje elektriko amato. Iš čia 1947 metais išvyko Pirmuoju transportu į Australiją. Išbandęs keletą darbų įvairiose įmonėse, Jonas virš 35 metų, iki pensijos, išdirbo Melbourne miesto transport departamente.

Jonas buvo aktyvus mūsų lietuvių bendruomenės narys;

lankėsi į visus lietuvių parengimus, rėmė lietuviškas organizacijas ir spaudą, būdamas religingas, sekmadieniais lankėsi lietuviškose pamaldose.

Dauguma Jono draugų jau yra iškeliavę Amžinybėn, todėl su Juo atsiveikinti susirinko tik mažas būrelis artimųjų ir Jo gyvenimo draugė Audrey Erin Nichols. Ern Jensen & Sons laidotuvių biuro koplyčioje kun. A. Šimkus sukalbėjo maldas, o Rita Mačiulaitienė jautriai sugiedojo Ave Maria ir Viešpaties Angelas.

Viešpatie, priimk jį į savo Amžinąjį Globą!
V. Baltutis

a.a. J.V. Ašmono atminimui, vietoje gėlių, Kauno Prisikėlimo bažnyčiai aukojo:

Po \$10 E. Šidlauskas, A. ir D. Krasnadamskiai, A. Vyšniauskienė, po \$15 V. Jasulaitis, N. Žemaitienė, \$20 Z. Augaitis, po \$50 S. ir A. Balnioniai, V. Baltutis, \$135 G. Baltutyte.

A. † A. Viktorui Skeiviui mirus,

užjaučiame skautininką ir "Džiugo" Tunto Tėvų komiteto pirmininką Rimą Skeivį ir jo šeimą.

Melbourn "Džiugo" tuntas ir skautininkų ramovė

A. † A. Viktorui Skeiviui mirus,

liūdesio valandoje nuoširdžiai užjaučiame sūnų Rimą, jo šeimą ir artimuosius.

Melbourn Lietuvių Klubu Valdyba

Pranešimas Melburno tautiečiams

Fawkner kapinėse lietuvių sekcijoje yra keleta laisvų vietų. Kas norėtų pirkti, skambinti H. Antanaičiui vakare telef. 9857-8338.

Pranešame, kad siuntiniai laimingai pasiekė Lietuvą ir greitu laiku bus pristatomi siuntėjams.
H. Statkuvienė

Prašoma paramos

Balandžio 23 d. Lietuvos saleziečiai laimėjo Ignalinos savivaldybės organizuotą viešąjį konkursą.

Namui pirkti reikalingą pinigų sumą paaukojo Italijos ambasadorius didž. Ger. P. Bernardo Ugucioni ir kiti bičiuliai iš Italijos.

Tačiau namą reikia remontuoti, todėl "Saliziečių Žinios" prašo skaitytojų bei

prijaučiančių dosnumo.

Šią vasarą turi atlikti skubius remonto darbus: suremontuoti kanalizaciją ir tualetus; sutvarkyti prausyklas; įrengti virtuvę; nupirkti lovų ir čiužinių.

Prie pat bendrabučio yra puikus eseras su maudyklėms skirta vieta. Už 500 m stovi graži parapijos bažnyčia, kurioje vaikai ir jaunuoliai galės susikaupti maldai. Tie, kurie norėtų paremti, dėl aukų gali kreiptis pas H. Statkuvienę asmeniškai arba telefonu 9819-1343.

SKAITYTOJŲ DĖMĖSIUI!

Klubo metinis susirinkimas šiais metais įvyks sekmadienį, rugsėjo 26-tą dieną 2-ą valandą p.p. (ne rugsėjo 25 d.)

M.L.KLUBO VALDYBA

RAŠOTE TESTAMENTĄ? Skirkite dalį "Tėviškės Aidams"!

Mintimi šventa ten investuokite save, kur Dievas ir Tėvynė šaukia.

Būk apaštalas spaudos "Tėviškės Aiduose"!

Rūkymo įtaka jaunime

Gerbiami studentai/studentės, Šiais metais, sveikatos skyriuje, studijavau apie rūkymo įtaką ir kaip tas įprotis pakenkia sveikatai. Daliai žmonių rūkymas iš tiesų padeda psichologiniu požiūriu. Cigaretės padeda nusiraminti, įveikti irzlą (stresą).

Kodėl jauni žmonės, net girdėdami kalbas apie nikotino žalą sveikatai, vis vien neatsikrato šio įpročio? Jauni žmonės rūko dėl kelių priežasčių. Tai socialinis protestas, bendraamžių įtaka ir reklamos.

Daug jaunų žmonių rūko dėl to, kad jie atrodo "kieti", ir, kad rūkymas padaro juos populiarius.

Jeigu tėvai rūko, arba draugai rūko, tai jaunimas bandys rūkyti. Gali bandyti, bet reikia būti atsargiems, kad nepriprastų.

Cigaretės yra labai brangios. Kainuoja \$20 ar daugiau už vieną pakelį. Jeigu esi atsidavęs, tai po antros dienos reikia dar vieną pakelį nupirkti.

Rūkymas tikrai yra nesveikas įprotis. Susergi plaučių vėžiu ir merginos rizikuoja savo būsimų vaikų sveikata. Rūkanti mergina rizikuoja, kad vaikas bus priklausomas nuo tabako.

Specialistai sako, kad sulaukę 40-45 metų, rūkoriai susirgs plaučių vėžiu jeigu rūko. Daug jaunimo neištraukia dūmus į plaučius, bet palaiko burnoje. Jie mano, kad jeigu neištraukia į plaučius tai nesirgs plaučių vėžiu, bet ką jie nežino yra, kad nikotinas ištirpsta burnoje kraujagyslėse. Kadangi tirpsta burnoje, yra didelė tikimybė susirgti liežuvio vėžiu.

Nuo tabako dūmų plaukai ir drabužiai įgauna nemalonų kvapą. Tikrai, nėra jokio pozityvaus rezultato iš rūkymo.

Raminta Kymantaitė, 11 klasė

Mano Mityba

Pusryčiams aš nieko nevalgiau, nes neturėjau laiko ir būčiau į traukinį pavėlavusi.

Aš normaliai nevalgau pusryčių, nes pavėluočiau, kadangi per vėlai keliuosi. Yra labai blogai šitą daryti ir man negera, nes būsiu visą dieną pavargusi ir be energijos.

Aš mokykloje tik valgiau šokoladinį pyragaitį ir mandariną. Yra blogai valgyti mažai, nes vėl negausime užtenkamai energijos atikti pamokas. Kai grįžau namo, buvau labai, labai alkana, tai išsiviriau dviejų minučių makaronus.

Kai mama grįžo vakare, ji išvirė gerą vakarienę. Buvo skanu, nes retai gaunu šitokią vakarienę ir normaliai padarau sau makaronus vakarieni.

Mano mityba yra nebloga, bet man reikia valgyti daugiau pirmos dienos pusėje ir būtinai stengtis valgyti pusryčius, nes yra dienos svarbiausias valgis.

Ramūna Sadauskaitė, 9 Klasė

Žmogus pragare

Vieną dieną žmogus grįžo iš darbo ir rado namuose Velnį sėdintį patogiai ant sofos. Žmogus išsigando, bet Velnias jam sako: - Nebijok, aš tik tau gero noriu. Žmogus truputį atsipalaidavo ir sako: - Tai ką tu iš manęs nori? Velnias atsakė: -Ateik su manim, aš tau padarysiu pragarą. Žmogus pagalvojo ir atsakė: -Na, gerai, man labai įdomu pamatyti ar tas pragaras toks baisus kaip visi sako, bet prižadėk, kad leisi man sugrįžti. Velnias prižadėjo.

Taip jis ir nuveda žmogelį į

pragarą. Žmogus žiūri, ir pamato, kad pragare visai gerai. Aišku, lauke karšta, bet visi kambariai turi oro kondicionierius ir visai malonu. Žmonės geria, juokauja ir žaidžia žaidimus. Nueina dar į kitą pastatą kuris buvo restoranas ir žmonės visi valgo skaniausiai kvepančius valgius.

Tada Velnias sako žmogui: -Ar norėtum čia gyventi? Juk visai nieko blogo čia nėra. Žmogus atsako: - Tikrai, čia visai būtų malonu gyventi, bet aš pirma noriu pagyventi dar žemėje. Velnias pagalvojo, ir atsako: -Suprantu, tai padarykim sutartį, aš tau duosiu penkis milijonus litų, kad galėtum turtingai užbaigti gyvenimą žemėje, tada, kai mirsi, galėsi grįžti į pragarą, ir čia su velniais gyventi. Gerai? Žmogus apsidžiaugė ir tuoj pasirašė visus lapus kurie jam buvo paduoti. Tad Velnias sugražino žmogų atgal į jo namus.

Praejo daug metų, bet vieną dieną, žmogus staigiai numirė, o siela tuoj nuėjo į pragarą. Atvykus į pragarą, du Velniai greitai užmovė grandines ant žmogaus kojų ir nuvedė jį prie sunkaus darbo. Žmogus Velnų klausia: -Kas čia darosi, man prižadėjo gyvenimą ten kur aš buvau nuvestas prieš daugelį metų. Argi pragaras tiek daug pasikeitė per tiek metų? Velniai nusijuokė ir žmogui atsako: -Ne, tu buvai nuvestas į pragarą Turistų Miestelį, ne į tikrą pragarą. Tu buvai apgautas. Dabar kelk tą akmenį ir nešk.

Taip ir žmogus gyveno pragare per amžių amžius. Jis dar vis ten sunkiai dirba su grandinėmis ant kojų.

Martynas Didžys, 10 Klasė

Mano ideali šeima

Mano ideali šeima būtų labai didelė. Aš turėčiau devynius brolius ir dešimt seserų. Aš būčiau vidurinio amžiaus? Aš norėčiau turėti daug brolių ir seserų, nes tada būtų daugiau su kuo bendrauti ir žaisti.

Mano tėvas būtų pasaulio turtingiausias žmogus ir turėtų daug laiko praleisti su mumis. Jis būtų juokingas ir malonus, ir visuomet norėtų su manim žaisti sportą.

Mano mama būtų labai gera ir žymi daktarė. Ji būtų labai maloni ir visuomet mums padėtų su pamokomis ir būtų labai suprantanti ir visuomet mumis pasitiktų ir žinotų, kad mes esame labai geri.

Mes turėtume namus po visą pasaulį ir jie būtų labai patogūs ir dideli. Bet mūsų pagrindinis namas būtų ypatingai didelis. Jis turėtų dešimt aukštų. Kiekvienas turėtų savo atskirą kambarį. Viduje būtų lipimo trasa.

Kieme būtų futbolo ir krepšinio, teniso ir kriketo aikštės. Turėtumėm viduje baseiną su nardymo platforma ir "go-cart" lenktyniavimo trasą. Geriausia turėtume savo privatų temų parką su penkiais "roller coasters"...

Kaip smagu svajoti apie idealią šeimą ir gyvenvietes.

Aisvydas Sadauskas, 10 Klasė

Lapė ir vėžys

Visi miško herojai turi savo apibūdinimą: lokys didelis, bet geras, vilkas baisus ir negeras, voveraitė žaisminga, zuikis visko

bijantis, ir lapė kuri gali apkvailinti bet ką. Bet atsirado gyvūnas gudresnis už lapę - vėžys. Bet kaip galėjo toks mažas negreitas gyvūnas būti gudresnis nei lapė? O štai kas atsitiko.

Vieną vasaros dieną vėžys ramiai sau gulėjo prie ežero, o lapė atbėgo prie ežero atsigerti vandens ir išsimaudyti. Bėgdama prie ežero lapė netyčia užmynė.

Vėžys tą pačią minutę pasakė lapei:

Tu didelė, kvailla, nerangi lapė žiūrėk kur bėgi!

- Na bent aš galiu bėgti, ne taip kaip tu! - atsakė lapė šmaikštuole.

Vėžys taip įpyko ant lapės, kad negalvodamas atsakė:

- Kertam lažybų, kad aš bėgu greičiau nei tu! Surengiam rungtynes, kas greičiau atbėgs, tas ir laimės ir bus šeiminkas tų žvėrių, kuris pralaimės.

Lapė apsidžiaugė, kad turės vergą ir pasakė:

- Aišku, rytoj bėgsim, kai saulė bus aukščiausiam taške. Ir ramiai sau nubėgo.

Kaip lapė nubėgo vėžys pradėjo galvoti kokią kvailystę padarė, dabar jis turės visą savo gyvenimą būti lapės vergas. Jis pradėjo prisiminti savo gyvenimą ir prisiminė kaip nukirpo dumblius, kad padėtų mažam zuikiui. Jam atėjo nuostabi mintis.

Kitą dieną, kai saulė buvo aukščiausiam taške, lapė atbėgo prie ežero.

Jie sustojo prie starto. Lapė pradėjo skaičiuoti viens, du, trys ir ji pradėjo bėgti, o vėžys prisikabino prie jos uodegos. Lapė bėgo iš visų jėgų. Po kurio laiko ji atbėgo prie finišo, nutarė apsisukti ir pažiūrėti kur vėžys yra.

Bet kai ji pasisuko vėžys paleido jos uodegą ir jau stovėjo prie finišo.

- Ir kur lapute greitute to užtrukai? - paklausė vėžys.

Laputė nieko neatsakė. Bet vėžys buvo geros širdies ir paleido laputę.

Taigi vėžys buvo ne tik protingas... Bet ir geros širdies.

Violeta Ignatovič, 12 klasė

Stebuklinga pasaka

Ši pasaka yra tikra. Šie įvykiai atsitiko mano draugės draugo draugei.

Raselė buvo jauna, protinga mergaitė. Ji gyveno su savo mamyte, tėveliu ir broliais. Jos tėvelis vairuodavo traktorių, tai ji retai jį matė.

Vieną dieną Raselė paklausė mamytės kodėl jos tėvelis visada ne su jais. Mamytė atsakė, kad jis labai sunkiai dirba ir labai toli. Jis grįždavo prieš Naujus Metus, papūdavu namuose kelis mėnesius ir vėl važiuodavo dirbti. Raselės broliai paaugo ir su tėveliu pradėjo išvažiuoti kartu su traktoriu į darbą. Jos noras važiuoti su tėveliu į jo darbą vis didėjo per metus. Pasiilgo savo broliukų ir tėvelio.

Vieną vakarą Raselė sėdėjo prieš šildytuvą. Katinas buvo atsigulęs netoli, miegojo. Rasa pradėjo verkėti, pasiigusi tėvelio ir brolių. Katinas atsimerkęs vieną akį, susirūpino ir klausė jos (žmogaus balsu) kas atsitiko. Rasa išsigando. Bet paskui papasakojo katinui kaip ji pasiilgo tėvo ir brolių. Katinas

nutarė, kad jeigu Rasa duotų jam didelį gabalą varškės, jis ją stebuklingai nusiųstų pas tėvą. Ji netikėjo katinu bet davė varškės.

Įvyko stebuklas. Tik užmerkė akis ir atsimerkus pakliuvo kitoje vietoje. Ji stovėjo žaislų gamykloje, bet ši buvo skirtinga nuo kitų. Vietoje mašinų, kur gamina žaislus, buvo maži nykštukai. Pasižiūrėjęs į savo žalias rankas, Rasa suprato, kad ji buvo nykštukas! Ji labai supyko ant katinu. Paskui jį pamatė savo tėvelį, kuris buvo Senis Šaltis! Ji bėgo jo apkabinti. Senis Šaltis apsidžiaugė pamatęs savo dukrelę, bet bijojo, kad jai nepatiks būti nykštuku. Rasa sutiko padėti gaminti žaislus, kad galėtų būti su savo tėveliu. Pamoka šioje pasakoje yra, kad kartais žmonės sutinka būti nepatogioje ar skirtingoje vietoje (situacijoje) dėl šeimos meilės.

Kristina Mardijants, 12 klasė

Diana Petraitytė

Laiškas iš Lietuvos giminėms

Sveiki brangieji,

Ačiū už Jūsų laiškus ir sveikinimus, atleiskite, kad taip ilgai nerašiau, bet mokslai ir įvairūs projektai atima visą mano laiką. Kaip Jūs gyvenate? Jau nebegalvojate apie atostogas Lietuvoje? Lietuva dabar labai išgražėjus: Vilnius tapo neatpažįstamas, savo pastatais, Palanga savo Basanavičiaus alėja, o Raseiniai... bent jau savo savivaldybe, išgražėjusiais parkais ir kitais statiniais. Tai gi, galia, kad neturite progos pamatyti tokios Lietuvos.

Aš, kaip visada, užsiėmusi savo mokslais. Be mokslo, darbų, kasdien sportuoju, ir neseniai pradėjau užsiiminti joga - labai efektyvus būdas palaikyti fizinę ir dvasinę pusiausvyrą.

Senelė gyvena gerai, tik kartais irgi pasigenda to nekasdieniško, poilsio, o gal kelionių? Nuolatinis taupymas, neleidžia jai prasiblaškyti kažkur toliau. Mano didžiausias troškimas, kad ji dar galėtų nukeliauti kur nors toliau už Lietuvos sienų, ypač dabar mums įstojus į ES, kai aplankyti pvz. kaimyninę Latviją taip pat lengva, kaip nuvažiuoti į Vilių.

Istojus į Europos Sąjungą daugelis Lietuvos jaunuolių patraukė laimės ieškoti į Angliją, bet manęs ši šalis nevilioja, jau vien dėl to, kad lietuvių ten masiškai daugėja, vien raseiniškių Londone apgyvendinti ištisi namai. Galbūt vėlesnes studijas pavyks pratęsti kur nors vidurio Europoje.

Esu labai patenkinta savo būte Kaune, net neįtikėtina, kad Kaune galima rasti tokį jaukų (bet tai dar nereiškia, kad ramų) ir turtingą žalumos rajonėlį. Grįžti į savo mažą būstą - man visada didelė palaima.

Tai gi, aš paliksiu savo elektroninio pašto adresą: Dijana@mail.lt. Būtų malonu, kad kas nors iš Australijos man parašytų.

Nuoširdžiai Jūsų, Diana